

[Arne Larsen.]

penge under rejser ikke konkret angivet, hvad det vil dreje sig om. At der kan ydes rejsehjælp, når man søger arbejde andetsteds, er en forbedring; rejsehjælp til hjemrejse, hvis det har været en mislykket anvisning, er selvfølgelig også et fremskridt, men det, som foreslås ydet til dobbelt husførelse, er et meget, meget beskedent fremskridt, jeg tror, det er på 90 øre om dagen, og det er aldeles utilstrækkeligt. Socialistisk folkeparti har sammen med socialdemokratiet i sidste samling stillet forslag om, at disse ydelser til dobbelt husførelse blev væsentligt forbedret. Ydelse af hjælp til dobbelt husførelse til ikke-forsørgere kan man sige er et vist fremskridt.

Hvad angår hjælpen til rejse fra arbejdssted til hjem, hvor man får stillet en rejse til rådighed én gang om måneden, finder vi, det er alt for lidt, det burde være en ugentlig rejse af hensyn til familielivets trivsel.

Dernæst er der spørgsmålet om den øvrige lovgivning om bekæmpelse af arbejdsløshed, om iværksættelse af offentlige arbejder osv., som foreslås overført til denne lov. Jeg er ikke helt sikker på, at det er rigtigt i den nuværende situation, men vi kan selvfølgelig tage spørgsmålet op til drøftelse i udvalget. Jeg vil i øvrigt påpege, at det er meget, meget nødvendigt, at der sker en aktivisering af lovgivningen på dette område.

Jeg har fået en henvendelse fra Kalundborgområdet, hvor der er lige ved 300 arbejdsløse arbejdsmænd af 1200-1400 medlemmer på grund af f. eks. en stor fabriks indskrænkede produktion. Her udtaler man det ønske, at der f. eks. iværksættes et meget påkrævet vejarbejde mellem Kalundborg og Elverdamskroen. Jeg ville foreslå, at ministeren så lidt nærmere på den slags ting, som selvfølgelig er påkrævet både dér og andre steder, men man skal naturligvis ikke alene se på vejarbejder, for der er en masse andre bygge- og anlægsopgaver, som er påkrævede; staten har jo et meget stort behov for plejehjem, børneinstitutioner og uddannelsesinstitutioner.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Kjær Rasmussen: Det er en kendt sag, at VS hele tiden har bekæmpet den offentlige arbejdsformidling, vi har stillet forslag her i folketinget om, at arbejdsformidlingen føres tilbage til A-kasserne, og da den her omhandlede lov blev behandlet sidste forår, stillede vi forslag om bortfald af første afsnit, der vedrører den offentlige arbejdsformidling.

Jeg kan sige, at allerede dengang ideen til en sådan lov opstod, bl. a. i daværende arbejdsminister Erling Dinesens hjerne, blev denne idé kritiseret fra venstreorienteret hold. Man har altså gennem flere år vidst, hvor man havde VS i dette spørgsmål, og grunden til vor modstand har jeg allerede været ret udførligt inde på tidligere i dag. Den er som sagt, at staten gennem lovgivning af denne art løser sin opgave som beskytter af kapitalens økonomiske interesser. Her er det kapitalens behov for arbejdskraft, som staten skal opfylde; men samtidig med at staten bruger penge til dette og lignende formål, sker der det, at den bliver ude af stand til at opfylde arbejdernes sociale behov, og så skærer man ned på de offentlige ydelser.

I det foreliggende lovforslag kommer dette til udtryk gennem de alt for sparsomme ydelser, man har tænkt sig at give til rejsehjælp, flyttehjælp osv., når de engang kommer; for slet ikke at tale om tilskuddet til merudgifter ved dobbelt husførelse; det er jo latterligt lavt, 16 kr. pr. dag, men det er åbenbart på den måde, folkets ting arbejder.

Først vedtager man en deportationslov, efter hvilken arbejdere kan koster rundt i landet efter privatkapitalens behov, dernæst undlader samme folkets ting at sikre de deporterede på betryggende vis. Her har vi dog vist folketingets og statens rolle i en nøddeskal i det kapitalistiske samfund. Hvorfor skal deporterede arbejdere ikke have lige så stort tilskud til merudgifter ved